

ת"פ (ירושלים) 19-06-58552 - מדינת ישראל נ' אמון חפצדי

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 19-06-58552 מדינת ישראל נ' חפצדי

לפני כבוד השופט ג'ואה סקפה שפירא

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אמון חפצדי

גמר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודהתו בעובדות כתוב אישום מתוקן, בעבירות איומים והחזקת סכין.

ביום 13.2.19 בשעה 16:00 הגיע הנאשם להתפלל בבית הכנסת ברחווב יפו בירושלים. הנאשם קילל את באי המקום, והמתلون, שהיה בין המתפללים התקשר למשטרה. הנאשם הבחין בך, אמר לו "אוֹ אָבָוי אָמַתְּךָ מִתְּקַשֵּׁר לְמִשְׂטֶרֶת" והוציא סכין בעלת להב באורך 21 ס"מ ממכוישי. המתلون יצא מבית הכנסת והזעיק שוטרות שנסעו בנידית שעברה סמוך למקום. כשראה הנאשם את השוטרות אמר למתلون: "בָּן זוֹנָה אַנְתָּךְ אָוֹתָךְ וְאָרָאָךְ לְךָ מָה זֶה". השוטרות הכנסו את הנאשם לנידית המשטרה והוא החווה לכיוונו של המתلون תנועה של שיסוף גרון.

2. טרם מתן תשובה לאישום הוגש בעניינו של הנאשם חוות דעת פסיכיאטרית שנערכה ביום 25.9.21, וממנה עולה כי הנאשם מוכר למערכת הפסיכיאטרית משנת 2013 בשל אפיוזדה דיכאוןית וכי משנות האלפיים הוא סובל מאפיוזדות היפו-מאנוית ממושכות, ללא תכנים פסיכוטיים, ומأובחן כסובל מהפרעה דו-קוטבית. עוד עולה כי הוא מאופיין באין שקט ועצבנות, מרבה לריב ולהתוווכח, אולם אין לו פגיעה בביטחון המציגות ובSHIPOT. חוות הדעת קובעת כי הנאשם כשיר לעמוד לדין וכי היה אחראי על מעשיו בעת ביצועם.

3. תחילת הודה הנאשם בהחזקת הסכין וכפר באיזמים ובעבירה נוספת שיוחסה לו בכתב האישום המקורי ונקבע דין לשמייעת ראיות. ערבי הדין שנקבע לשמייעת ראיות, הצדדים הודיעו כי ערכו ביניהם הסדר דיןוני, שבמסגרתו כתוב האישום תוקן, הנאשם הודה במינויו לו והורשע. לא נערכ הסדר לעניין העונש.

4. שמייעת הטיעונים לעונש נדחתה שוב ושוב כדי לאפשר לנאשם לשקל צירוף של תיק נוסף, ואולם

עמוד 1

בסוף של יומם לא אפשרי דחיה נוספת נסافت של הדיון והטייעונים לעונש נשמעו ביום 29.5.24.

5. המאשימה ביקשה לגזר על הנאשם שלושה חודשי מאסר, שיכול וירצוז בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופייצוי למTELון. המאשימה הדגישה בטיעוניה את הערכיהם המוגנים באמצעות העבירות שביצע הנאשם, את הסכנה הגלומה בהחזקת סיכון במקום ציבורי ואת הסכנות החברתיות הכלליות הגלומות בתופעת הסכינאות. עוד הדגישה המאשימה את העובדה שה הנאשם המשיך באיזמי גם בנסיבות שוטרים שהזעקו למקום ותמכה טיעוניה בפסקה.

6. ב"כ הנאשם ביקש לגזר על הנאשם מאסר מותנה מורחב, התחייבות בהיקף גדול פייצוי למTELון וקנס. ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו את מצבו הרפואי המורכב של הנאשם, את העובדה כי בסופו של יום לא נגרם לאיש נזק כתוצאה מביצוע העבירות ואת חלוף הזמן מאז ביצוען-כחמש שנים. ב"כ הנאשם לא חלק על כך שמתחם העונש ההולם מתחילה במאסר בעבודות שירות, ואולם הוא טוען כי עקרון הילימה לנسبותיו האישיות של הנאשם מחייב חריגה לפחות ממתחם העונש ההולם. ב"כ הנאשם תمر אף הוא עדמתו בפסקה.

7. הנאשם בדבריו האחרון תיאר כי הוא מתגורר בגפו ומתקבל סיוע בשל מצבו הבריאותי שאינו שפיר, וטען כי בשל כך הוא אינו יוצא כלל מביתו. כן טוען הנאשם כי הוא מוכר למערכת בריאות הנפש, וכי הוא לוקה בפוסט טראומה ממלחמת יום כיפור ומתופל תרופתית.

מתחם העונש ההולם

8. הערכיהם המוגנים באמצעות עבירת האיזמים הם שלונות נפשו של אדם ותחושים הביטחון האישי שלו. הערכיהם המוגנים באמצעות עבירת החזקת סיכון הם שמירה על שלום הציבור ובטחונו, שלמות הגוף וקדושת החיים.

9. העבירה של החזקת סיכון היא חמורה, בשל הפוטנציאל הגלום בה לביצוע עבירות קשות ממנה. בית המשפט העליון התייחס לא פעם לסיכון הכרוכים בהחזקת סיכון, שהוא עבירה "פוחתת שעර" לעבירות אלימות אחרות, ולצורך להילחם ב"תת תרבויות הסיכון", אשר לדעון הלב קנתה לה אחיזה במקומותינו, בין היתר באמצעות ענישה מרתיעה. ראו למשל דבריו של כב' השופט (כתמארו אז רובינשטיין בע"פ 242/07 אולימבוב נ' מדינת ישראל (נבו 11.1.07)):

"סיכון קוראת לשולף ולדוקר שם שפרצה קוראת לגנב; 'תת תרבות הסיכון על נילויה השונים - מהחזקת סיכון ועד לשימוש אלים בה - היא אורח תDIR, לא רצוי, בבתי המשפט, לרבות בבית משפט זה; היא כבר גבתה לא מעט חי אדם ועל כן אין מנוס מענישה מרתיעה לגביה, בכל גלויה."

10. העבירות שביצע הנאשם לא היו מתוכנות, והן היו תולדה של ויכוח שהתרפתח בין מתפללים
עמוד 2

נוספים בבית הכנסת שבו ביקש להתפלל. עם זאת, הוא שגרם בדבריו ובמעשיו להסלתה היוכח וכן הצדיד בסיכון מבעוד מועד והסתירה בכיס מכנסי.

11. הנאשם החזיק סיכון בעלת להב ארוך, והכנסתה לתוכו אירוע אלים עלולה הייתה להסתיים בשימוש בה, בין אם על ידי הנאשם עצמו אחרים, ובין אם על ידי מי שהו אחר שהיה צד לוiocות. כך או כך, הסכנה הגלומה במעשה מסווג זה היא עצומה. למרבה המזל, האירוע הסתיים מבלי שנעשה שימוש בסיכון.

12. האיומים שהשמי וחווה הנאשם, גם במיללים וגם בתנועות גוף, היו משמעותיים, והוא לא היסס להמשיך בהם גם בנסיבות שוטרות שכבר תפסו ועיכבו אותו.

13. הנאשם יש רקע פסיכיאטרי, ואולם כפי שעולה מtower חווות הדעת, אין הוא סובל ממחלת נפש שמקربת אותו לסייע לאחריות פלילית. מtower חווות הדעת עולה כי בשל מצבו הנפשי הנאשם מרבה להיקלע לעימומיים מן הסוג שבגינו הוגש כתב האישום, ועובדיה זו מעלה את הסיכון להישנות העבירות ומהיבת מתן משקל לשיקולי הרתעה אישית.

14. עיון בפסקה מלמד, כי במקרים דומים נגזרו, ככלל, עונשים שכליים רכיב מרכזי של מאסר בפועל או בעבודות שירות. ראו למשל [רע"פ 5998/09 שמאיב נ' מדינת ישראל](#) (נבו 01.11.2009); [עפ"ג \(י-ט\) 1307-05-16 ابو טיר נ' מדינת ישראל](#) (נבו 17.08.2016); [ת"פ \(שלום ראש"ץ\) 9606-04-23 מדינת ישראל נ' כבירה](#) (נבו 19.07.2023); [ת"פ \(שלום י-ט\) 2848-11-21 מדינת ישראל נ' שוויכי](#)(נבו 07.02.2024); [ת"פ \(שלום י-ט\) 57351-11-18 מדינת ישראל נ' בניזרי](#) (11.4.22).

15. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין מספר חודשי מאסר שנitin לרצותם בעבודות שירות וחמשה-עשר חודשים-עשר מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיקוח לנפגע העבירה.

העונש המתאים לנאשם

16. שקלתי לזכות הנאשם את הודהתו בעבודות כתב האישום המתוקן, שיש בה ממד של קבלת אחריות על המעשים.

17. הנאשם כבן 71, ולחובתו ארבע הרשעות קודמות בעבירות אלימות, איומים, סמים, החזקת סיכון וגרימת מוות ברשלנות (תעבורה) בגין נידון גם לעונשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ועונשים נלוויים.

ראוי לציין כי שתיים מההרשעות התקיימו ואילו העבירה האחרונה שבה הורשע היה משנהת 2022. לדעון הלב, ניתן לראות כי העונשים השונים שנגזרו על הנאשם לא מנעו ממנו לשוב ולבצע עבירות נוספות ויש צורך להביא גם שיקולי הרתעה אישית בעת גזירת העונש.

18. הנאשם ביצע את העבירות ביום 13.2.19 וכותב האישום הוגש ביום 26.6.19. הדיונים נדחו שוב ושוב בשל טעמים שונים הקשורים להגנה, ומכאן שחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, כחמש שנים תמיינות, אינו נסיבה המצדיקה הקלה עם הנאשם, בפרט בשעה שכפי שעלה מטהר מטעוני החזרת של הנאשם לדחית הדין, בתוך הזמן שחלף אף הוגש נגדו כתוב אישום נוספת.

19. מצבו הרפואי של הנאשם מורכב וברור וניכר לעין כי הוא לא قادر לבצע עבודות שירות, ועל כן אף לא התבקשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות. לצד זאת, מצבו הרפואי של הנאשם יוצר מגבלות פיזיות שמשמעותן בעצם את יכולתו לבצע מעשי אלימים.

20. עניינו של הנאשם מעורר התלבטות רבה, שכן לחובתו עומדים עבורי הפלילי המכבים והركע הנפשי שלו, שמהווה גורם מגביר סיכון להישנות העבירות ומהיב מתן משקל לשיקול הרתעה אישית. אל מולላ עמדתה העונשית המקלה של המאשימה, היה מקום לגוזר על הנאשם עונש מאסר בפועל, אלא שהמאשימה ביקשה להסתפק במאסר קצר שירוצה בעבודות שירות.

מנגד עומדים מצבו הרפואי של הנאשם, אשר מונע ממנו לבצע עבודות שירות בנسبות שאין תלויות בנאשם עצמו, ופסיקת בית המשפט המחויז בעפ"ג (י-מ) 23-07-2014 שמלאשוולי נ' מדינת ישראל (7.3.24), אשר קבעה כי בנסיבות דומות יש לבקר עונש של קנס משמעותי על פני מאסר בפועל, אף אם עונש זה חורג לקולא ממתחם העונש ההולם.

21. בסופה של יום מצאתו להקל עם הנאשם בשל גילו ומצבו הבריאותי, ולנוכח פסיקת בית המשפט המחויז, ועל כן אמנע מLAGOR עליו מאסר בפועל, ותחתיו יגזר עליו קנס משמעותי לצד עונישה צופת פני עתיד.

22. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא עבר עבירה אלימים נגד הגוף מסווג פשע.

ב. שישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא עבר עבירה אלימים נגד הגוף מסווג עון או איומים או החזקת סכין.

ג. התחייב בסך 3,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירת איומים או החזקת סכין.

ד. קנס בסך 9,000 ₪ או שלושה חודשים מאסר תמורה.

הकנס ישולם בעשרה תשומותיים חדשים שווים ורכופים הראשון עד ליום 1.8.24 והבאים

עד ל-1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלאה יתרת הקנס לפירעון מיידי.

על הנאשם לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
 - מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום)
23. זכות ערעור לבית המשפט המחווי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, א' תמוז תשפ"ד, 07 ביולי 2024, בנסיבות הצדדים.